

عنوان مقاله:

عناصر جرائم شرکتی و روشکستگی به تقصیر یا تقلب در نظام کیفری ایران

محل انتشار:

فصلنامه دیدگاه‌های حقوق قضائی، دوره 28، شماره 104 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده‌گان:

عظیم آقابابائی طاقانکی - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشکده حقوق، دانشگاه تربیت مدرس

مهدی امینی - استادیار گروه حقوق، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهرکرد

رشید قدیری بهرام آبادی - استادیار گروه حقوق، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

ورشكستگي به تقصير يا تقلب شركتي، مي تواند پيامدهای منفي بسيار گستره‌دار باشد. با توجه به اينکه رکن قانوني اين جرائم، در سه قانون به اقتضانات دکтриني زمانی، متفاوت، نگارش شده است. لذا امكان سنجي ارتکاب، نحوه ارتکاب و نحوه انتساب اين جرائم به شركت با چالش مواجه شده است. در اين مقاله ضمن بررسی توصیفی تحلیلی اين چالش‌ها مشخص شد که به جز قسمت اول بند اول ماده ۵۴۱ قانون تجارت، امكان ارتکاب اين جرائم به نحو شركتي وجود دارد؛ مشروط بر اينکه شركت مشمول نظام ورشکستگي بوده از اشخاص حقوقی دولتی و یا عمومی غيردولتی در مواردی که اعمال حاکمیت می‌کنند نبوده و جرم توسط نماینده قانونی و به نام یا در راستای منافع شركت و در حدود اختیارات قانونی نماینده تحقق یافته باشد. نتيجه مجرمانه در وضعیت شركتي و غيرشركتی اين جرائم نقاوتی با يكديگر ندارد. در جرم ورشکستگي به تقلب، نتيجه، همواره اضرار بالقوه به دیگران، ولی در ورشکستگي به تقصير، با توجه به زمان ارتکاب رفتار مادي پيش و یا پس از تحقق توقف، نتيجه، ورشکستگي با ضرر بالقوه است. در گستره رکن روانی، جرم ورشکستگي به تقلب، جرمی همواره عمدى، ولی جرم ورشکستگي به تقصير، در برخی مصاديق عمدى و در برخی دیگر غيرعمدى است. وجه تمایز رکن روانی حالت شركتي اين جرائم با حالت غيرشركتی، احراز علم و اراده مرتكب درخصوص «به نام یا در راستای منافع شركت بودن» است.

كلمات کلیدی:

ورشكستگي، ورشکستگي به تقصير، ورشکستگي به تقلب، جرم شركتي، رکن مادي، رکن روانی

لينك ثابت مقاله در پايگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2077231>